

11 Ιουνίου, 1992

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΓΑΘΗ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 691/90 & 871/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Το πρόβλημα της σύνταξης τους από διαφορετικούς λειτουργούς και η νομολογιακή του λύση.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Η αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία γέννησης — Παράγων περιθωριακής σημασίας.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Ο Προϊστάμενος δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζει προσωπικά τους υποψήφιους.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Δεν είναι απαραίτητο να αναφέρονται σε όλους· αρκεί η αναφορά στους συστηνόμενους υποψηφίους.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προκατάληψη — Απαιτούνται ισχυρές αποδείξεις — Το βάρος απόδειξης σε αυτόν που εγείρει θέμα προκατάληψης και έλλειψης αμεροληψίας.

20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Βαρύτητα και περιορισμοί κατά την νομολογία.

25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Το βάρος απόδειξης της στον αιτητή — Όρια δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου — Η έννοια της έκδηλης υπεροχής από την νομολογία.

Οι αιτήτριες επεξήγησαν με τις συναφείς προσφυγές τους την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερόμενων μερών στη θέση Φοροθέτη (Φόρου Εισοδήματος), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, 5
αποφάσισε ότι:

1. Από την εξέταση των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο, προκύπτει 10
ότι, κατά την κατάρτισή τους, τηρήθηκαν πιστά όλες οι διαδικασίες που θεσπίζουν οι σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις (Εγκύκλιος αρ. 491 ημερομηνίας 26/3/1979), συνεπώς κανένα θέμα παρατυπίας, είτε τυπικής, είτε ουσιαστικής, δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί. Ο 15
καταρτισμός των εκθέσεων έγινε, στην κάθε περίπτωση, από αρμόδιους λειτουργούς.
2. Παρόλον ότι οι εκθέσεις, που καταρτίζονται από 20
διαφορετικούς Λειτουργούς, δεν έχουν την ίδια βαρύτητα με εκείνες που συντάσσονται πάντοτε από τους ίδιους Λειτουργούς, εντούτοις παραμένουν ένας αξιόπιστος δείκτης της υπηρεσιακής ικανότητας των υποψηφίων. Αυτή είναι η λύση που έδωσε στο πρόβλημα αυτό η νομολογία 25
μας.
- Η Επιτροπή διενήργησε την πρόγουσα έρευνα υπό τις 30
περιστάσεις και η απόφασή της να μη δεχτεί τροποποίηση της έκθεσης της αιτήτριας ήταν εύλογα επιτρεπτή και λήφθηκε στα πλαίσια των εξουσιών της.
- Εν πάση περιπτώσει, μέσα στο σύνολο των γεγονότων της 35
όλης υπόθεσης και μέσα στο σύνολο των εμπιστευτικών εκθέσεων του κάθε υποψήφιου, που η Επιτροπή ρητά ανέφερε πως έλαβε υπόψη, η άρνηση τροποποίησης της βαθμολογίας της αιτήτριας για ένα έτος, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί πως είχε επηρεάσει ή θα μπορούσε να επηρεάσει κατά ουσιώδη τρόπο την επίδικη απόφαση.
3. Το γεγονός πως ο Διευθυντής παράθεσε πρώτο το όνομα της 40
αιτήτριας για να σχολιάσει πως αυτή και τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέιχαν από πλευράς αξίας των υπολοίπων υποψηφίων, δεν εξυπακούει πως η αιτήτρια υπερερούσε σε αξία των ενδιαφερομένων μερών. Η αρχαιότητα των δημοσίων υπαλλήλων διέπεται από τις πρόνοιες του

άρθρου 46 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Ν. 33/67), όπως τροποποιήθηκε. Η αρχαιότητα της αιτήτριας έναντι των ενδιαφερομένων μερών ήταν η ημερομηνία γεννήσεώς της και έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως τέτοια αρχαιότητα, η οποία ανάγεται στο απώτερο παρελθόν, είναι παράγοντας περιθωριακής σημασίας και ασήμαντου βάρους.

5

10

15

4. Ο προϊστάμενος ενός τμήματος δεν είναι απαραίτητο για σκοπούς συστάσεων να γνωρίζει προσωπικά τους υποψηφίους. Ο προϊστάμενος, ανεξαρτήτως χρόνου και γνωριμίας, διεξάγοντας την έρευνά του, μπορεί να αντλήσει πληροφορίες από άλλες αξιόπιστες πηγές, όπως από τους προϊσταμένους των υποψηφίων, και να προβεί σε συστάσεις.

20

Όπως τονίστηκε στην πρόσφατη απόφαση *Α. Φωτίου κ.α ν. Ε.Α.Υ.*, δεν είναι απαραίτητο για τον Τμηματάρχη να κάμει ειδική αναφορά κατά τις συστάσεις του σε όλους τους υποψηφίους, αλλά είναι αρκετό εάν αναφερθεί στους υποψηφίους εκείνους που έχει πρόθεση να συστήσει.

25

30

5. Η έλλειψη αμεροληψίας και η ύπαρξη προκατάληψης θα πρέπει να αποδεικνύονται με επαρκή βεβαιότητα από γεγονότα που προκύπτουν από επίσημα έγγραφα ή από ασφαλή συμπεράσματα τα οποία συνάγονται από τέτοια γεγονότα. Ο αιτητής, που εγείρει το ζήτημα, πρέπει να παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά για θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης.

35

40

6. Αναμφίβολα η σύσταση του προϊσταμένου τμήματος είναι ένα σοβαρότατο στοιχείο κρίσεως, από αυτά που συνθέτουν την αξία ενός υποψηφίου, και δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. Είναι ακόμα εμπεδωμένη αρχή πως οι συστάσεις του Διευθυντή θα πρέπει να συνάδουν με τις εκθέσεις και τα άλλα συναφή στοιχεία των φακέλων. Εάν αυτές έρχονται σε αντίθεση με την εικόνα των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων, θα πρέπει να παραγνωρίζονται ή να δίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας.

Η Επιτροπή υιοθέτησε τις υπέρ των ενδιαφερομένων μερών συστάσεις του Διευθυντή, οι οποίες ήταν σύμφωνες και δεν

αφίσταντο των Εμπιστευτικών Εκθέσεων και της γενικής εικόνας που παρουσίαζαν τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η Επιτροπή ορθά τις υιοθέτησε. Επίσης, όπως συνάγεται και από τα πρακτικά, η Επιτροπή διερεύνησε και η ίδια όλα τα στοιχεία και συνεκτίμησε όλα τα νόμιμα κριτήρια προτού καταλήξει. Ο ισχυρισμός, πως η επίδικη απόφαση δεν ήταν δεόντως αιτιολογημένη, είναι ανεδαφικός. Η απόφαση περιείχε τη δέουσα αιτιολογία, η οποία εσυμπληρώοντο από τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων.

5

Ακόμα και αν θεωρηθεί ότι οι αιτήσεις και τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν ισοδύναμοι στα προσόντα, την αξία και την αρχαιότητα, τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν υπέρ τους τη σύσταση του Διευθυντή η οποία αναμφίβολα δημιούργησε, μαζί με τα άλλα νόμιμα στοιχεία κρίσης, το στοιχείο του καταλληλότερου για προαγωγή στη θέση. (Βλέπε *Δημοκρατία ν. Κουφέττας*).

10

15

7. Είναι θεμελιωμένη αρχή της νομολογίας πως όταν ένα διοικητικό όργανο, όπως η Επιτροπή, επιλέγει ένα υποψήφιο για διορισμό ή προαγωγή, σε σύγκριση με άλλους υποψηφίους, δεν είναι απαραίτητο, για να δικαιολογήσει την απόφασή της, να αποδείξει πως ο επιλεγείς υπερέχει έκδηλα των άλλων υποψηφίων.

20

25

Αντίθετα, το βάρος της έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή, ο οποίος θα πρέπει να αποδείξει το στοιχείο τούτο για να θεωρηθεί πως το διορίζον όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας και να προκαλέσει την επέμβαση του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο τούτο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής, αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης, ούτε και υποκαθιστά τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου, με την κρίση του αρμοδίου οργάνου.

30

35

Η νομική έννοια του όρου "έκδηλη υπεροχή" έχει προσδιοριστεί και αναλυθεί στην απόφαση *Χατζησοάβα ν. Δημοκρατίας* και *Rolis Lewis ν. Δημοκρατίας*. Καμιά από τις αιτήσεις δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε ενδιαφερομένου μέρους. Η Επιτροπή έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση ασκώντας, μέσα στα ορθά

40

πλαίσια, τη διακριτική της εξουσία

Οι προσφυγές απορρίπτονται.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Paradoroulou v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1070

Πεκτή ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1702

10

Παπαδόπουλος κ.ά ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 902

Sekkides v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2136

15

Λάροχος κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 804

Πρέξας ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2304

20

Φωτίου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2622

Στυλιανού ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 2025

Κωνσταντινίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 455

25

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 1005

Georghiou and Others v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 678

30

Λύνας και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ., (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038

Μέττας ν. Δημοκρατίας (1975) 3 C.L.R. 250

Λεωνίδου ν. Δημοκρατίας (1986) 3 C.L.R. 1918

35

Σπανός ν. Δημοκρατίας (1985) 3 C.L.R. 1826

Haris v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 147

40

Ταπάκης ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 450

Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας (1980) 3 Α.Α.Δ. 551

Κυπριανίδης ν. Δημοκρατίας (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 3101

45

Χρίστου ν. Δημοκρατίας (1980) 3 Α.Α.Δ. 437

Σάββα ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2037

Ioannides and Others v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 278

<i>Δημοκρατίας ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823·</i>	
<i>Μουρτζής ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1615·</i>	
<i>Σταύρου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1206·</i>	5
<i>Λαρδής ν. Δημοκρατίας (1967) 3 Α.Α.Δ. 64·</i>	
<i>Χριστοφίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1367·</i>	10
<i>Δαμιανός ν. Δημοκρατίας (1884) Α.Α.Δ. 1488·</i>	
<i>Καραγιώργη ν. Ρ.Ι.Κ. (1985) 3 Α.Α.Δ. 378·</i>	
<i>Γεωργίου κ.ά ν. Δημοκρατίας (1985) 3 Α.Α.Δ. 2165·</i>	15
<i>Δημοκρατία ν. Κουφέττας (1985) 3 Α.Α.Δ. 1950·</i>	
<i>Γεωργίου ν. Ε.Δ.Υ. (1976) 3 Α.Α.Δ. 74·</i>	20
<i>Δημοκρατία ν. Ζαχαριάδη (1986) 3 Α.Α.Δ. 852·</i>	
<i>Χατζησάββα ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 76·</i>	
<i>Lewis ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1253.</i>	25

Προσφυγές.

Προσφυγές κατά της απόφασης της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής, με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Φοροθέτη (Φόρου Εισοδήματος), τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, από 1.7.1990, αντί των αιτητριών. 30

Μ. Πελίδης, για την αιτήτρια στην Πρ. 691/90. 35

Λ. Παπαφιλίππου, για την αιτήτρια στην Πρ. 871/90.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για την καθ' ης αίτηση. 40

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Με τις παρούσες προσφυγές, οι οποίες 45

- συνεκδικάστηκαν για το λόγο ότι στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και έχουν κοινό πραγματικό και νομικό υπόβαθρο, οι αιτήσεις ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου πως η απόφαση της καθ' ης η αίτηση
- 5 Επιτροπής, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 31/8/1990, με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη Χαράλαμπος Γαβριήλ, Αναστάσιος Κωνσταντίνου, Γρηγόρης Πέτρου, Νίκος Προκοπίου, Χρίστος Τιμοθέου και Αίγλη Χριστούδη
- 10 στη μόνιμη θέση Φοροθέτη (Φόρου Εισοδήματος), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, από 1/7/1990, αντί των αιτητριών, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.
- 15 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών, με επιστολή του ημερομηνίας 22/7/1989, ζήτησε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για την πλήρωση έξι κενών μόνιμων θέσεων Φοροθέτη (Φόρου Εισοδήματος) στο Τμήμα Εσωτερικών
- 20 Προσόδων. (Παράρτημα 1 στην ένσταση).

- Επειδή οι θέσεις ήταν θέσεις προαγωγής, η Επιτροπή στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 16/8/1989 (Παράρτημα 2) αποφάσισε να ετοιμαστεί και να σταλεί στον Πρόεδρο
- 25 της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής κατάλογος των υποψηφίων για προαγωγή μαζί με τους φακέλους των Εμπιστευτικών Εκθέσεων και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης.
- 30 Στη συνεδρίασή της, με ημερομηνία 20/11/1989 (Παράρτημα 3), η Επιτροπή ασχολήθηκε με το περιεχόμενο επιστολής του Αξιολογούντος Λειτουργού 'Αριστου Μενελάου, ημερομηνίας 13/2/1989, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής, στην οποία αυτός ανέφερε,
- 35 μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

- "Στις εκθέσεις αυτές νοιώθω ότι έχω κάμει πολύ
- 40 αυστηρή αξιολόγηση. Για τους υπαλλήλους που δεν στάλησαν οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις, έχω κάμει τις κατάλληλες διορθώσεις. Για τους υπαλλήλους, Ανδρέα Καπελίδη και Αγάθη Θεοφίλου, έχουν σταλεί οι εκθέσεις και παρακαλώ όπως σημειώσετε ότι η αξιολόγησή τους για το έτος 1988 είναι 11 Εξαιρετος

και στον αρ. 8 της εμπιστευτικής έκθεσης Λίαν Καλός."

Επίσης η Επιτροπή ασχολήθηκε με το περιεχόμενο επιστολής του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων κ. Γρηγορίου, ημερομηνίας 12/7/1989, στην οποία αυτός, αφού εξέθεσε τα σχόλια και τις απόψεις του για το πιο πάνω θέμα, κατέληξε στην κρίση πως οι αξιολογήσεις που έγιναν ήταν ορθές και δίκαιες. 5

Το σχετικό πρακτικό της συνεδρίασης της Επιτροπής καταλήγει ως εξής: 10

"Η Επιτροπή, εξετάζοντας το θέμα, σημείωσε ότι ο 'Άριστος Μενελάου ενέργησε ως Αξιολογών Λειτουργός για το 1988 και στις Εκθέσεις 11 άλλων υπαλλήλων, που κατέχουν οργανικές θέσεις στο Τμήμα, και ότι από τους 13 συνολικά αυτούς υπαλλήλους τους οκτώ τους βαθμολόγησε ως 'Εξαιρέτους'. Μεταξύ των 'Εξαιρέτων', μάλιστα με 12-0-0, περιλαμβάνεται και ο Ευθύβουλος Ιωάννου, ο οποίος ήταν τότε Βοηθός Φοροθέτης, 1ης Τάξης, όπως και οι Καπελίδης και Θεοφίλου. Κατά συνέπεια, η δικαιολογία, που ο Μενελάου ανέφερε στο Διευθυντή ότι 'ήταν πολύ αυστηρός γιατί πίστευε ότι και οι άλλοι Προϊστάμενοι των διαφόρων Κλάδων του Τμήματος θα έκριναν τους υφισταμένους τους με την ίδια αυστηρότητα' δεν πείθει, αφού και ο ίδιος δε φαίνεται να υπήρξε πολύ αυστηρός, βαθμολογώντας τους περισσότερους από τους υφισταμένους του ως 'Εξαιρέτους' ". 15
20
25

Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, κάθε Αξιολογών Λειτουργός οφείλει να ενεργεί πάντοτε με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια, που καθορίζονται στις σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις, και το κατά πόσον υπάρχουν άλλοι πιο επιεικείς ή πιο αυστηροί Αξιολογούντες Λειτουργοί δεν είναι θέμα που αφορά τον ίδιο ή που θα πρέπει να επηρεάζει τη δική του αντικειμενική κρίση και βαθμολογία. 30
35

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιαώδη στοιχεία, έκρινε ότι δε δικαιολογείται να επιτραπεί στον Αξιολογούντα Λειτουργό να τροποποιήσει τη βαθμολογία των πιο πάνω δύο 40

υποψηφίων, Ανδρέα ΚΑΠΕΛΙΔΗ και Αγάθη
ΘΕΟΦΙΛΟΥ."

5 Στη συνέχεια, αφού ακολουθήθηκε η νενομισμένη
διαδικασία για την πλήρωση των θέσεων (Παράρτημα 4),
το ζήτημα επιλήφθηκε η αρμόδια Τμηματική Επιτροπή, η
οποία αφού έλαβε υπόψη τα προσόντα, την αρχαιότητα
και την αξία όλων των υποψηφίων που κατείχαν τα
10 απαιτούμενα προσόντα, συμφώνησε ομόφωνα να
συστήσει τόσο τις αιτήσεις όσο και τα ενδιαφερόμενα
μέρη. (Παράρτημα 5).

15 Στη συνεδρίασή της, με ημερομηνία 8/6/1990
(Παράρτημα 6), η Επιτροπή εξέτασε την έκθεση της
Τμηματικής και, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της
στοιχεία, αποφάσισε να εξετάσει το θέμα πλήρωσης των
θέσεων σε μεταγενέστερη συνεδρίαση στην οποία να
κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος
Εσωτερικών Προσόδων.
20

25 Στη συνεδρίαση της Επιτροπής, με ημερομηνία 15/6/1990
(Παράρτημα 7), ο Διευθυντής του Τμήματος, αφού
ενημερώθηκε σχετικά με την έκθεση της Τμηματικής,
διατύπωσε τις κρίσεις του και προέβη σε συστάσεις. Το
σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά αναφέρει τα εξής:

30 "Έχει μελετήσει το σύνολο των Εμπιστευτικών
Εκθέσεων των υποψηφίων, που έχουν τα απαιτούμενα
προσόντα για προαγωγή στη θέση, καθώς και τα άλλα
στοιχεία, που αφορούν την αρχαιότητα και τα
προσόντα. Έχει δώσει ιδιαίτερη έμφαση στις
Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στα τελευταία
35 τρία χρόνια, για τα οποία υπάρχουν Ετήσιες
Εμπιστευτικές Εκθέσεις για όλους. Από πλευράς αξίας
οι Νίκη Χρυσάνθου, Αίγλη Χριστούδη, Νίκος
Προκοπίου, Χαράλαμπος Γαβριήλ, Αναστάσιος
Κωνσταντίνου, Γρηγόρης Πέτρου και Χρίστος
40 Τιμοθέου υπερτερούν έναντι των άλλων υποψηφίων
που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή προς
επιλογή για προαγωγή. Όσον αφορά τα προσόντα, η
Νίκη Χρυσάνθου κατέχει το πιστοποιητικό της
Ανωτέρας Εξέτασης στη Λογιστική του L.C.C. και η
Μαρία Γρηγοριάδου το πιστοποιητικό της Ανωτέρας

Εξέτασης στη Λογιστική του R.S.A. του Λονδίνου, το οποίο θεωρείται ισοδύναμο με το L.C.C. Higher. Οι υπόλοιποι υποψήφιοι, εκτός από τον Ιωάννη Χριστοδουλίδη, κατέχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα στα Οικονομικά. Ο Ιωάννης Χριστοδουλίδης κατέχει 5 δίπλωμα στα Νομικά του Πανεπιστημίου Αθηνών. Οι Μαρία Τσολάκη, Αναστάσιος Κωνσταντίνου και Αίγλη Χριστούδη, εκτός από το πανεπιστημιακό δίπλωμα, κατέχουν επίσης το πιστοποιητικό της εξέτασης του L.C.C. Higher, το οποίο δε θεωρείται επιπρόσθετο 10 προσόν. Όλοι οι υποψήφιοι κατέχουν την παρούσα τους θέση από την ίδια ημερομηνία, 1.11.84. Κατόπιν σοβαρής σκέψης και μελέτης όλων των καθιερωμένων κριτηρίων - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - συστήνει για 15 προαγωγή στη θέση Φοροθέτη (Φόρου Εισοδήματος) τους Αίγλη Χριστούδη, Νίκο Προκοπίου, Χαράλαμπο Γαβριήλ, Αναστάσιο Κωνσταντίνου, Γρηγόρη Πέτρου και Χρίστο Τιμοθέου, οι οποίοι, κατά τη γνώμη του, υπερτερούν έναντι των άλλων υποψηφίων.

Οι Νίκη Χρυσάνθου, Μαρία Τσολάκη, Παντελίτσα Χατζηιωσήφ, Γρηγόρης Πέτρου, Ανδρέας Καπελίδης, Μαρία Γρηγοριάδου, Αίγλη Χριστούδη, Αγάθη Γεωργιάδου-Θεοφίλου, Χρίστος Τιμοθέου και Ιωάννης Χριστοδουλίδης υπηρετούν στη Λευκωσία. Οι Νίκος 25 Προκοπίου και Χαράλαμπος Γαβριήλ υπηρετούν στη Λάρνακα και ο Αναστάσιος Κωνσταντίνου στη Λεμεσό."

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε 35 επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή.

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους και κατέγραψε αναλυτικά στα πρακτικά τη βαθμολογία από τις 40 Εμπιστευτικές τους Εκθέσεις των τελευταίων τριών χρόνων. Η εικόνα την οποία παρουσίαζαν οι αιτήτριες και τα ενδιαφερόμενα μέρη στις εκθέσεις αυτές ήταν η

ακόλουθη:

Αιτήτριες:

5	Χρυσάνθου Νίκη Γ.:	1987 "Ε"	(10-2-0)
		1988 "Ε"	(8-4-0)
		1989 "Ε"	(12-0-0)
10	Θεοφίλου-Γεωργιάδου Αγάθη:	1987 "Ε"	(10-2-0)
		1988 "Λ.Κ."	(7-5-0)
15		1989 "Ε"	(12-0-0)

Ενδιαφερόμενα Μέρη:

20	Γαβριήλ Χαράλαμπος Λ.:	1987 "Ε"	(9-3-0)
		1988 "Ε"	(10-2-0)
		1989 "Ε"	(11-1-0)
25	Κωνσταντίνου Αναστάσιος Σ.:	1987 "Ε"	(9-2-0-1ΔΕ)
		1988 "Ε"	(10-2-0)
		1989 "Ε"	(12-0-0)
30	Πέτρου Γρηγόρης:	1987 "Ε"	(9-3-0)
		1988 "Ε"	(10-2-0)
35		1989 "Ε"	(12-0-0)
	Προκοπίου Νίκος:	1987 "Ε"	(10-2-0)
		1988 "Ε"	(11-1-0)
40		1989 "Ε"	(11-1-0)

Τιμοθέου Χρίστος:	1987	"Ε"	(9-3-0)	
	1988	"Ε"	(9-3-0)	
	1989	"Ε"	(12-0-0)	5
Χριστούδη Αίγλη Χρ.:	1987	"Ε"	(11-1-0)	
	1988	"Ε"	(11-1-0)	10
	1989	"Ε"	(12-0-0)	

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, την αρχαιότητά τους, καθώς και όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη, που είχαν συστηθεί και από το Διευθυντή, υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη θέση Φοροθέτη (Φόρου Εισοδήματος), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, από 1/7/1990. 20

Ο δικηγόρος της αιτήτριας Αγάθης Θεοφίλου υποστήριξε τη θέση πως, η καθ' ης η αίτηση Επιτροπή δεν είχε οποιαδήποτε εξουσία να απορρίψει το αίτημα του Αξιολογούντος Λειτουργού κ. Μενελάου για τροποποίηση της βαθμολογίας στην Εμπιστευτική της Έκθεση, για το έτος 1988. Περαιτέρω εισηγήθηκε πως υπήρξε άνιση και δυσμενής μεταχείριση σε βάρος της αιτήτριας για το λόγο ότι, ενώ η Επιτροπή αποδέχτηκε την αναβαθμισμένη αξιολόγηση του κ. Μενελάου για άλλους υποψήφιους, αρνήθηκε να μεταχειριστεί κατά τον ίδιο τρόπο τη δική της περίπτωση. Πρόσθετα εισηγήθηκε πως οι πιο πάνω ενέργειες της Επιτροπής οδήγησαν σε ακυρότητα τις επίδικες προαγωγές, λόγω πλάνης περί τα πράγματα. 25 30

Όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής, ημερομηνίας 20/11/1989 (Παράρτημα 3), το όλο θέμα απασχόλησε την Επιτροπή, η οποία το εξέτασε σε βάθος. Αφού έλαβε υπόψη της τόσο το περιεχόμενο της επιστολής του κ. Μενελάου, ημερομηνίας 13/2/1989, όσο και τη θέση του Διευθυντή του Τμήματος που περιέχεται στην επιστολή του, ημερομηνίας 12/7/1989, η Επιτροπή 35 40

κατέληξε στο συμπέρασμα πως δεν εδικαιολογείται να επιτραπεί στον Αξιολογούντα Λειτουργό κ. Μενελάου να τροποποιήσει τη βαθμολογία της αιτήτριας. Μεταξύ άλλων η Επιτροπή παρατήρησε πως, η αξιολόγηση θα πρέπει να διενεργείται πάντοτε με βάση τις σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις και πως η πιθανότητα να υπάρχουν πιο επιεικείς ή πιο αυστηροί Αξιολογούντες Λειτουργοί δεν θα πρέπει να επηρεάζει την αντικειμενική κρίση του κάθε Αξιολογούντα Λειτουργού κατά τη βαθμολόγηση.

Από την εξέταση των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων, που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο, προκύπτει ότι κατά την κατάρτισή τους τηρήθηκαν πιστά όλες οι διαδικασίες που θεσπίζουν οι σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις (Εγκύκλιος αρ. 491 ημερομηνίας 26/3/1979), συνεπώς κανένα θέμα παρατυπίας, είτε τυπικής είτε ουσιαστικής, δε μπορεί να στοιχειοθετηθεί. Ο καταρτισμός των εκθέσεων έγινε στην κάθε περίπτωση από αρμόδιους λειτουργούς.

Ο καθηγητής Τσούτσος στο σύγγραμμά του "Διοικήσεις και Δίκαιον", επισημαίνοντας το πρόβλημα που δημιουργεί η εκτίμηση της υπηρεσιακής εικόνας των δημοσίων υπαλλήλων στις εκθέσεις τους από διαφορετικούς προϊστάμενους, παρατηρεί στη σελίδα 203:

"Η σύνταξις της υπηρεσιακής εκθέσεως δέον να διενεργήται κατά τρόπον εξασφαλίζοντα εις τον μέγιστον δυνατόν βαθμόν την αντικειμενικότητα και αποκλείοντα την μεροληψίαν, τόσον εις όφελος όσον και εις βάρος του υπαλλήλου. Εν τούτοις, είναι δυσχερές να υπερνικηθούν οι υποκειμενικοί παράγοντες και αι διαφοραί αντιλήψεων"

Παρόλον ότι οι εκθέσεις που καταρτίζονται από διαφορετικούς Λειτουργούς δεν έχουν την ίδια βαρύτητα με εκείνες που συντάσσονται πάντοτε από τους ίδιους Λειτουργούς, εντούτοις παραμένουν ένας αξιόπιστος δείκτης της υπηρεσιακής ικανότητας των υποψηφίων. Αυτή είναι η λύση που έδωσε στο πρόβλημα αυτό η νομολογία μας. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Papadopoulos v. R.* (1982) 3 C.L.R. 1070, 1077, *Μιχαήλ Ηλία Πεκρή v.*

Ε.Δ.Υ., Υπ. Αρ. 916/88, ημερομηνίας 16/5/1990, **Ανδρέας Παπαδόπουλος κ.α. ν. Δημοκρατίας** Υπ. Αρ. 135/84 κ.λ.π., ημερομηνίας 19/4/1989.)

Αναφέρθηκε πιο πάνω πως η Επιτροπή ήταν σε πλήρη γνώση του προβλήματος, το οποίο και εξέτασε διεξοδικά κατά τη συνεδρίασή της, στις 12/7/1989. Έχω καταλήξει πως η Επιτροπή διενήργησε την πρέπουσα έρευνα υπό τις περιστάσεις και η απόφασή της να μη δεχτεί τροποποίηση της έκθεσης της αιτήτριας ήταν εύλογα επιτρεπτή και λήφθηκε στα πλαίσια των εξουσιών της. 5
10

Εν πάση περιπτώσει, μέσα στο σύνολο των γεγονότων της όλης υπόθεσης και μέσα στο σύνολο των εμπιστευτικών εκθέσεων του κάθε υποψήφιου, που η Επιτροπή ρητά ανέφερε πως έλαβε υπόψη, είναι η άποψή μου πως η άρνηση τροποποίησης της βαθμολογίας της αιτήτριας για ένα έτος, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί πως είχε επηρεάσει ή θα μπορούσε να επηρεάσει κατά ουσιαώδη τρόπο την επίδικη απόφαση. (Βλέπε **Sekkides v. Republic**, Αναθεωρητική Έφεση 728, ημερομηνίας 18/11/88, **Ξενής Λάρκος κ.α. ν. Δημοκρατίας**, Υπ. Αρ. 455/87 και 683/87, ημερομηνίας 11/4/1989, **Ιωάννης Πρέξας ν. Δημοκρατίας**, Υπ. Αρ. 140/87, ημερομηνίας 11/10/1989, **Ανδρέας Φωτίου κ.α. ν. Δημοκρατίας**, Υπ. Αρ. 749/88 και 785/88, ημερομηνίας 7/11/1989 και **Ανδρέας Στυλιανού ν. Δημοκρατίας**, Υπ. Αρ. 915/88, ημερομηνίας 15/9/1989.) 15
20
25

Ο πιο πάνω ισχυρισμός της αιτήτριας αποτυγχάνει και απορρίπτεται. 30

Αντικείμενο επικρίσεων από μέρους και των δύο αιτητριών υπήρξαν οι συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος κ. Γρηγορίου. 35

Η μεν αιτήτρια Νίκη Χρυσάνθου ισχυρίστηκε πως οι συστάσεις του Διευθυντή έπασχαν, γιατί αυτός, ενώ κατ' αρχήν ρητά ανέφερε πως η αιτήτρια υπερερεύσε στο κριτήριο αξία από τα ενδιαφερόμενα μέρη, εντούτοις, προχώρησε και σύστησε μόνο τα ενδιαφερόμενα μέρη, χωρίς να δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία για την απόκλιση του αυτή. Επίσης ισχυρίστηκε πως ο τρόπος υπολογισμού 40

της αρχαιότητας από μέρος του Διευθυντή ήταν εσφαλμένος και πως, με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 46 (7) του Ν. 33/67, υπερείχε σε αρχαιότητα όλων των ενδιαφερομένων μερών, λόγω της ηλικίας της.

5

Το γεγονός, πως ο Διευθυντής παράθεσε πρώτο το όνομα της αιτήτριας για να σχολιάσει πως αυτή και τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν από πλευράς αξίας των υπολοίπων υποψηφίων, δεν εξυπακούει πως η αιτήτρια 10 υπερετρούσε σε αξία των ενδιαφερομένων μερών. Η αρχαιότητα των δημοσίων υπαλλήλων διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 46 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Ν. 33/67), όπως τροποποιήθηκε. Η αρχαιότητα της αιτήτριας έναντι των ενδιαφερομένων 15 μερών ήταν η ημερομηνία γεννήσεώς της και έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως τέτοια αρχαιότητα, η οποία ανάγεται στο απώτερο παρελθόν, είναι παράγοντας περιθωριακής σημασίας και ασήμαντου βάρους. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Κωνσταντινίδης ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 81/89, 20 ημερομηνίας 14/2/1990, *Χαράλαμπος Βασιλείου ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 508/88, ημερομηνίας 26/4/1989 και *Andreas Georghiou & Others ν. R.*, Υπ. Αρ. 36/86 κ.λ.π., ημερομηνίας 30/3/88.)

25 Ο δικηγόρος της αιτήτριας Αγάθης Θεοφίλου ισχυρίστηκε πως η σύσταση του Διευθυντή δε μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν βαρύνουσα, γιατί δεν είχε προσωπική γνώση των υποψηφίων και στηρίχθηκε και 30 αυτός στις εμπιστευτικές εκθέσεις.

30

Παρόλο που ο ισχυρισμός αυτός δεν θεμελιώνεται από τα γεγονότα, εντούτοις, και αν ακόμη ήταν βάσιμος, δεν υποστηρίζεται από τη νομολογία, σύμφωνα με την οποία ο προϊστάμενος ενός τμήματος δεν είναι απαραίτητο για 35 σκοπούς συστάσεων να γνωρίζει προσωπικά τους υποψηφίους. Ο προϊστάμενος, ανεξαρτήτως χρόνου και γνωριμίας, διεξάγοντας την έρευνά του, μπορεί να αντλήσει πληροφορίες από άλλες αξιόπιστες πηγές, όπως από τους προϊσταμένους των υποψηφίων, και να προβεί 40 σε συστάσεις. (Βλέπε *Γεώργιος Λύωνα κ.α. ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 683/88, 703/88 και 706/88, ημερομηνίας 14/6/1990, *Μέττας ν. Δημοκρατίας* (1975) 3 C.L.R. 250, 256, *Λεωνίδου ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 C.L.R. 1918, *Σπανός ν.*

Δημοκρατίας (1985) 3 C.L.R. 1826, *Haris v. Republic*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 669, ημερομηνίας 27/1/1989.)

Σχετικά με τον ισχυρισμό ότι ο Διευθυντής δεν προέβη σε ανάλυση της αξίας των υποψηφίων, ούτε ανέλυσε τους λόγους για τους οποίους σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη, παρατηρώ πως ούτε κάτι τέτοιο υποστηρίζεται από τα γεγονότα. Αντίθετα, όπως προκύπτει από το Παράρτημα 7, ο Διευθυντής ανέλυσε λεπτομερώς τα κριτήρια που έλαβε υπόψη για τη σύστασή του και κατόπιν σοβαρής σκέψης και μελέτης όλων των καθιερωμένων κριτηρίων, αξίας, προσόντων και αρχαιότητας, σύστησε τα έξι ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία κατά τη γνώμη του υπερετερούσαν έναντι των άλλων υποψηφίων που συστήθηκαν από την Τμηματική. Όπως τονίστηκε στην πρόσφατη απόφαση *Α. Φωτίου κ.α. ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 749/85 και 785/85, ημερομηνίας 7/11/1989, δεν είναι απαραίτητο για τον Τμηματάρχη να κάμει ειδική αναφορά κατά τις συστάσεις του σε όλους τους υποψήφιους, αλλά είναι αρκετό, εάν αναφερθεί στους υποψήφιους εκείνους που είχε πρόθεση να συστήσει. (Βλέπε επίσης *Ταπάκης ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 450, 456, *Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 551, 561 και *Σάββας Κυπριανίδης ν. Republic*, Υπ. Αρ. 188/89, ημερομηνίας 13/12/1989.)

Ο ισχυρισμός της αιτήτριας Θεοφίλου πως ο Διευθυντής ήταν προκατειλημμένος εναντίον της, δε μπορεί να ευσταθήσει. Όπως έχει επανειλημμένα νομολογηθεί, η έλλειψη αμεροληψίας και η ύπαρξη προκατάληψης θα πρέπει να αποδεικνύονται με επαρκή βεβαιότητα από γεγονότα που προκύπτουν από επίσημα έγγραφα ή από ασφαλή συμπεράσματα, τα οποία συνάγονται από τέτοια γεγονότα. Ο αιτητής που εγείρει το ζήτημα, πρέπει να παρουσιάσει συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά για θεμελίωση εχθρικής διάθεσης και προκατάληψης. (Βλέπε *Χρίστου ν. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 437, *Κωνσταντίνος Σάββα ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 102/87, ημερομηνίας 16/9/1989 και *Ioannides and Others ν. Republic*, Υπ. Αρ. 501/86 κ.λ.π., ημερομηνίας 28/2/1989.)

Στην υπό κρίση υπόθεση, δεν έχω μαρτυρία που να

υποστηρίζει πως η αιτήτρια υπήρξε θύμα προκατάληψης σε βάρος της, ούτε η ένορκη δήλωση που κατατέθηκε από τον κ. Μενελάου μπορεί να θεμελιώσει ένα τέτοιο ισχυρισμό.

5

Αμφότερες οι αιτήτριες υποστήριζαν πως η Επιτροπή είχε καθήκον να αγνοήσει και να μην υιοθετήσει τις αντιφατικές παραπλανητικές και αναιτιολόγητες συστάσεις του Διευθυντή.

10

Αναμφίβολα η σύσταση του προϊσταμένου τμήματος είναι ένα σοβαρότατο στοιχείο κρίσεως από αυτά που συνθέτουν την αξία ενός υποψηφίου και δε μπορεί να παραγνωρισθεί από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. (Βλέπε *Δημοκρατία ν. Πέτρος Παπαμιχαήλ*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 745, ημερομηνίας 12/4/1989, *Μάριος Μουρτζής ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 955/88, ημερομηνίας 4/7/1989 και *Έλενα Σταύρου ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 104/87, ημερομηνίας 22/5/1989.)

15

20

Είναι ακόμα εμποδωμένη αρχή πως οι συστάσεις του Διευθυντή θα πρέπει να συνάδουν με τις εκθέσεις και τα άλλα συναφή στοιχεία των φακέλων. Εάν αυτές έρχονται σε αντίθεση με την εικόνα των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων, θα πρέπει να παραγνωρίζονται ή να δίδεται σ' αυτές περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας. (Βλέπε *Ανδρέας Λαρδής ν. Δημοκρατίας* (1967) 3 Α.Α.Δ. 64, *Σάββας Κυπριανίδης ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 188/89, ημερομηνίας 13/12/1989 και *Πλαστήρας Χριστοφίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 446/86 και 611/86, ημερομηνίας 31/5/1989.)

30

Η Επιτροπή υιοθέτησε τις υπέρ των ενδιαφερομένων μερών συστάσεις του Διευθυντή, οι οποίες ήταν σύμφωνες και δεν αφίσταντο των Εμπιστευτικών Εκθέσεων και της γενικής εικόνας που παρουσίαζαν τα ενδιαφερόμενα μέρη.

35

Η Επιτροπή ορθά τις υιοθέτησε. Επίσης, όπως συνάγεται και από τα πρακτικά, η Επιτροπή διερεύνησε και η ίδια όλα τα στοιχεία και συνεκτίμησε όλα τα νόμιμα κριτήρια προτού καταλήξει. Ο ισχυρισμός πως η επίδικη απόφαση δεν ήταν δεόντως αιτιολογημένη είναι ανεδαφικός. Η

40

απόφαση περιείχε τη δέουσα αιτιολογία, η οποία εσυμπληρώνετο από τα στοιχεία των διοικητικών

φακέλων. (Βλέπε *Δαμιανός ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1488, *Καραγιώργης ν. Ρ.Ι.Κ.* (1985) 3 Α.Α.Δ. 378, 393 και *Γεωργίου κ.α. ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 2165.)

5

Ακόμα και αν θεωρηθεί ότι οι αιτήτριες και τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν περίπου ισοδύναμοι στα προσόντα, την αξία και την αρχαιότητα, τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν υπέρ τους τη σύσταση του Διευθυντή, η οποία αναμφίβολα δημιούργησε, μαζί με τα 10 άλλα νόμιμα στοιχεία κρίσης, το στοιχείο του καταλληλότερου για προαγωγή στη θέση. (Βλέπε *Δημοκρατία ν. Κουφέττας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 1950.)

Είναι θεμελιωμένη αρχή της νομολογίας πως όταν ένα 15 διοικητικό όργανο, όπως η Επιτροπή, επιλέγει ένα υποψήφιο για διορισμό ή προαγωγή, σε σύγκριση με άλλους υποψηφίους, δεν είναι απαραίτητο για να δικαιολογήσει την απόφαση της να αποδείξει πως ο 20 επιλεγείς υπερέχει έκδηλα των άλλων υποψηφίων.

Αντίθετα, το βάρος της έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή, ο οποίος θα πρέπει να αποδείξει το στοιχείο τούτο για να θεωρηθεί πως το διορίζον 25 όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας και να προκαλέσει την επέμβαση του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο τούτο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης 30 υπόθεσης, ούτε και υποκαθιστά τη δική του κρίση αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου με την κρίση του αρμοδίου οργάνου. (Βλέπε *Οδυσσέας Γεωργίου ν. Ε.Δ.Υ.* (1976) 3 Α.Α.Δ. 74, 82, *Δημοκρατία ν. Ζαχαριάδης* (1986) 3 Α.Α.Δ. 852.)

Η νομική έννοια του όρου "έκδηλη υπεροχή" έχει 35 προσδιοριστεί και αναλυθεί στην απόφαση *Χατζησάββα ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 76 στη σελίδα 78 και έχει ως εξής σε ελληνική μετάφραση:

"Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσης που να 40 βγαίνει, από κάθε άποψη, από το συνδυασμένο

5 αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή· με άλλες λέξεις, πρέπει να βγαίνει, ως αναντίρρητο γεγονός, τόσο πειστικό, που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά.

10 Επειδή με τη φράση 'έκδηλη υπεροχή' εννοείται η υπεροχή ενός προσώπου, για να ευσταθήσει ισχυρισμός αυτού του είδους, πρέπει να είναι αυταπόδεικτος και προφανής από την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων."

15 Επίσης στην πολύ πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 522, ***Rolis Lewis v. Δημοκρατίας***, ημερομηνίας 30/5/1989, τονίστηκε ότι, "η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν, μετά από συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερόμενου, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και
20 αυταπόδεικτη."

Έχω εξετάσει με προσοχή τα επιχειρήματα των αιτητριών, σε συνάρτηση με όλα τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων που τέθηκαν ενώπιόν μου, και έχω
25 καταλήξει ότι καμιά από τις αιτήτριες δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε ενδιαφερομένου μέρους. Η Επιτροπή έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση ασκώντας, μέσα στα ορθά πλαίσια, τη διακριτική της εξουσία.

30 Οι προσφυγές απορρίπτονται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Οι προσφυγές απορρίπτονται.